

Sinnishamn 05-10-20

Hej Charlotte

Sänder här en. telefonsamtal
den gamla visan om
Toga berga mördaren. Hittade
den när jag gick igenom
gamla papper från Skepparp.

Vänliga hälsningar

Sonja o Lennart Persson

S L O

Postjack 721

Stockholm 1

Landfiskalskontoret

Skivik

Landfiskalskontoret

Skivik

Skivik

J. T. Olson
P. C. Knutson

Ingaberga-mördaren?

Mol.: Två brastar.

En fredagskväll den 4 mars,
begicks ett mord, ett rypligt död.
"I Vidkygge skog där stugan låg,
ett rop om hjälp man höra får."

Den mördar'n yttrede så här,
till en utav hans vännar så här,
"jag skjuta skall nu Karl Videll
han skall ej onera finnas till."

I stugan satt Videll med fru,
och tre små barn o' Herre Gud,
"en knäckning höres utanför,
och mördaren träder inem dörren"

God kväll i stugan säger han
en nyhet jag amtala kan.
"om du med mig nu vill gå ut,
du skall få höra den till slut."

Men inte ont de anade,
och gingo ut nu alla tre.
"Nu fäktar mördaren sitt gevär,
Ni måste dö, Ni i vägen är."

O Herre Gud vad har man gjort,
en råst så guder inom kort.
"En kvinna låg nu i sitt blod,
från barn och make han gick bort."

Den mördaren en granne var,
som uppå lifen aldrig ~~från~~
"Tre skarpa skott förkunnat har,
en mor ej mer i livet var."

Nu jagas han i skog och snår,
men ej av mördaren finns ett spår
"Men efter sig han lämnat sår
som varje mänska till hjärtat går."

De moderlösa kära små
sin mor de aldrig återfå.

"Till lasaretet kom både för och mer,
igen kom för men aldrig mer.

Till en och var en vädjan står,
som uti hämbegär nu går.

"Var icke stolt uppå den stig
du vet ej vad som mäter dig."

Med sorg i håg en tid förran,
till slut man ändå gnärdare ^{farm}
"I skogens djupa, tryta snår,
där gav sig sitt bane sår."

Bland sörjande hans hustru står
med barneskaran ensam går
"I armad han dem lämnat har
som nu oskyldigt lida får."

Slut

100 / 7
7 14, 29
80

28 Trykt 1927

av H. L. B.

29
60
40
Harry Persson. Skypman.